

[Mølgaard Jensen]

Men for at være ærlige er vi i Venstre ikke helt så begejstrede for det system, som ønskes iværksat, hvis ikke de aktuelle og nødvendige initiativer lykkes optimalt.

Vi har også forståelse for, at arbejdsmarkedets parter måske er kritiske over for nogle elementer på det punkt. Jeg nærer i hvert fald en vis skepsis over for bestemmelserne om praktikpladskompenserende undervisning. De savner jordforbindelse og realisme. Derfor håber vi i Venstre inderligt, at der ikke bliver behov for opbygning af nye bureaukratiske ordninger, som heller ikke styrker de unges situation på arbejdsmarkedet.

Det gælder nu om at sætte alle sejl til for at sikre et tilstrækkeligt antal lære- og praktikpladser, så vi til efteråret undgår at komme i en situation, hvor der skal etableres omfattende praktikpladskompenserende undervisning. Vi har behov for bærbare og realistiske løsninger, og det vil sige lære- og praktikpladser i det private erhvervsliv.

Køpke Christensen (FP):

Vi har nu hørt nogle bemærkninger fra Det Konservative Folkeparti om, at dette her var nødløsninger, og hr. Aage Frandsen spurgte: Lykkes det nu, det her projekt? Hvorfor skulle det nu lykkes, vil jeg gerne spørge ministeren, når det ikke er lykkedes tidligere? Jeg tænker på forliget mellem regeringen og Socialdemokratiet i december måned 1989.

Er der i det hele taget økonomisk baggrund for det her projekt – for jeg vil kalde det et projekt, hr. minister – hvis det ikke lykkes? Hr. Mølgaard Jensen fra Venstre var heller ikke begejstret for dette med de kompenserende praktikpladser.

Men hele den intention, der er i dette forslag, nemlig at få flere i beskæftigelse, kan Fremskridtspartiet selvsagt ikke være imod. Isoleret set er det naturligvis fremragende, når et samfund vil gøre en større indsats for at få flere i beskæftigelse, herunder unge, der skal have en erhvervsuddannelse i en lære- eller praktikplads.

Men når det så gælder måden, hvorpå vi når frem til flere lære- og praktikpladser, skiller vandene. Fundamentet, basis, skal naturligvis være til stede, hvis de endelige mål skal kunne nås.

Det er efter vores opfattelse ganske tydeligt, at forslaget bærer præg af en socialistisk filosofi, og da det første udkast fra finansministeren og hr. Svend Auken kom på bordet i forrige uge, så befolkningen jo også, hvorledes undervisningsministeren havde sine store betænkeligheder ved det.

Fra Fremskridtspartiet kan vi naturligvis kun støtte undervisningsministeren i den store skepsis og utilfredshed, der var i forbindelse med dette udkast. Fremskridtspartiet skal være det første parti, der beklager, at der ikke er flertal her i salen for undervisningsministerens ellers normalt fornuftige holdninger. Dette siger jeg på baggrund af, at jeg har læst bogen »Grænser for politik«.

Fremskridtspartiet står klar til at hjælpe med at få mange af ministerens holdninger ført ud i livet, og derfor er det for os uværdigt, at regeringen tager kontakt til først og fremmest Socialdemokratiet, særlig set i lyset af indgåelsen af finanslovaftalen for 1990. Ville det ikke have været på sin plads først at kontakte partierne bag finansloven for 1990, hr. minister? Man har altså fra regeringens side ikke engang ønsket at prøve at tage en drøftelse om en aftale i denne kreds for at se, om der overhovedet var mulighed for at indgå en aftale om nye lære- og praktikpladser. At der ikke umiddelbart er noget, der går imod finansloven i dette forslag, er jeg godt klar over. Men vi ved jo, at der i § 6, stk. 2, står, at der hurtigt kan blive tale om tilskud fastlagt i de årlige finanslove.

Flere lærertimer vil det her føre til, ekstra udstyr, og ekstra udstyr er specielt dyrt på tekniske skoler, det ved ministeren. Derfor er det efter vores opfattelse moralsk set meget, meget kedeligt, at ministeren ikke har prøvet at henvende sig til forligspartierne; jeg tænker her på finanslovpartierne.

Som forholdsvis ny her i Tinget må jeg åbenbart lære at leve med denne tilstand. Set i lyset af undervisningsministerens ellers sunde indstilling, hvis man da skal tro den bog, der hedder »Grænser for politik«, er det ærgerligt, at en lovgivning som denne her skal præges af en forlorn socialistisk uddannelse af unge, hvad jeg vil kalde det.

Nu er det jo sådan, at det, der foreligger her i dag, på visse områder tager udgangspunkt i den såkaldte teknikerrapport. Der er både positive og negative aspekter i denne, men efter